

воєнного конфлікту, впливати на готовність громадян до оборони держави. При цьому громадянам важливо бачити державну владу як надійного захисника та організатора заходів забезпечення безпеки суспільства і держави.

Вочевидь, політична конфронтація є серйозним викликом для національної безпеки України в умовах воєнного конфлікту. Внутрішні політичні розбіжності можуть підірвати стабільність та ефективність заходів з оборони та безпеки країни. Політична нестабільність та втрата довіри можуть обмежити готовність громадян до підтримки оборони країни. Для підвищення національної безпеки важливо вживати заходів для відновлення довіри, включаючи політичні реформи, боротьбу з корупцією та інформаційну роботу щодо стратегій національної безпеки.

ПОНЯТТЯ ТА ОСНОВНІ РИСИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

ЛАЗАРЄВ Віктор Вікторович – доцент кафедри теорії та історії держави і права факультету № 1, кандидат юридичних наук, доцент

У сучасній юриспруденції під системою національної безпеки розуміється сукупність окремих відносно самостійних і необхідним чином взаємопов'язаних та відокремлених елементів, що утворюють певну цілісність, яка забезпечує розвиток та захищеність життєво важливих інтересів людини і громадянина, суспільства і держави від внутрішніх і зовнішніх загроз. Здійснивши комплексний аналіз цього поняття, можна стверджувати, що система національної безпеки являє собою складне соціальне явище, якому притаманні наступні риси: органічна взаємодія природних і соціальних зв'язків, вплив яких на розвиток і забезпечення безпеки людини, суспільства та держави у різні періоди людської історії був неоднаковим; наявність матеріальних і духовних засад, поєднаних діяльністю зі створення необхідних умов забезпечення безпеки для розвитку людини, суспільства і держави; елементи структури системи національної безпеки є складними підсистемами, що взаємодіють між собою окремими аспектами; до складу елементів системи національної безпеки необхідно віднести: окрему особистість у складі суспільних відносин; групу людей, які тривалий час перебувають у безпосередньому контексті (професійні, службові, територіальні та ін.); соціально-етнічні утворення (на рівні етнічної групи, народності, нації); прошарки, класи; релігійні об'єднання; державу чи угруповання держав; організації з чіткою структурою (політичні партії, рухи, союзи).